

Teksten en gedichten over grenzen en ruimte

Een Tuin

Ik wou dat ik een tuin was
en dat niemand ooit gras in mij maaide,
onkruid in mij wiede,
heggen in mij knipte,
struiken in mij snoeide,
bloemen in mij plukte,
planten in mij stekte,
bomen in mij entte,
paden in mij harkte,
luizen in mij verdelgde,
en dat niemand mij ooit omspitte, ophoogde, inzaaide,
afdekte, uitgroef, omheinde, verkavelde, betegelde,
draineerde,
door een door iedereen aanbevolen en door Home and Garden
de hemel in geprezen tuinarchitect
opnieuw liet aanleggen, voor het publiek openstelde
of verkocht

ik wou dat iemand mij verwaarloosde.

Toon Tellegen

Een van ons zal omkijken, zijn mooiste gedichten, Querido's Uitgeverij, Amsterdam, p. 268, 2019.

De mens staat stil

De mens staat stil
dicht bij de kern van leven
naast herinnering aan waar
het werkelijk om gaat

De mens staat stil
en helpt zonder te kijken naar
geloof of kleur
vouwt handen samen
in bescherming
rond het jij en ik
wij
allemaal

de mens staat stil
verwondert in de eigen kracht
en vindt vanaf gepaste afstand
toch de weg weer tot elkaar

Mieke Mintjes

Nee

Ik wilde nee zeggen,
Ik wist alles van nee, kende tientallen nees:
diepzinnige nees, halfhartige nees, fletse nees, dappere nees-

Ik hoorde de zoete muziek van de ontkenning
En wilde een nieuw nee zeggen,
een helder nee dat zou glanzen in het licht van de ondergaande zon,
een overrompelend nee dat hoog boven de waarheid zou uittorenen,
een onfeilbaar nee,

maar ik zei ja.

Toon Tellegen

Een van ons zal omkijken, zijn mooiste gedichten, Querido's Uitgeverij, Amsterdam, p. 196, 2019.

Bloemen

Als alle mensen eensklaps bloemen waren
Zouden zij grote bloemen zijn met lange snorren.
Vermagerende vliegen, dode torren
zouden blijven haken in hun haren.
Tandestokers, steelsgewijs ontsproten,
zouden zwellen tot gedraaide tafelpoten,
katoenen knoppen zouden openscheuren
tot pluchen harten die naar franje geuren,

en op de bergen zouden gipsen zuilen staan
die gipsen druiven huilen.

Op het water dreven bordkartonnen blaren,
de vlinders vielen uit elkaar tot losse vlerken
en van geur verdorden alle perken
als alle mensen eensklaps bloemen waren.

Leo Vroman

Alle malen zal ik wenen, Querido's Uitgeverij, Amsterdam, p. 44., 2015

De grens

De grens
tussen binnen en buiten
Gevoel en denken
lange tijd
een open verbinding
Grenslös
en daardoor
overweldigend
waarbij alles binnenkwam

De grens
tussen binnen en buiten
hersteld
Een mooi hek
met een poort
een stevig slot
en daardoor
rustgevend
waardoor ik kiezen kan

De grens
tussen binnen en buiten
Houvast
een helder beeld
met een schatkamer
Waardevol
En daardoor
nieuw perspectief
waarin ik leven kan.

Joke Kamm

Stel je eens voor...

Stel je eens voor
dat ik niet meer bang ben,
dat ik me overgeef aan de stroom van het leven,
dat ik iedere angst
dat ik iets niet aankan
achter me laat,
dat ik geen preventieve maatregelen meer neem
geen verbeteringsprogramma's meer volg,
niet meer eindeloos doorneem
of alles wel goed is gegaan,
maar er volledig op vertrouw
dat het leven me ieder moment
precies geeft wat ik nodig heb,
dat ik ieder moment
precies ben
wie ik moet zijn.

Stel je eens voor
dat ieder schuldgevoel verdwenen is,
alle schaamte,
alle verontschuldiging
dat ik ben
zoals ik ben.

Stel je eens voor
dat ik precies kan voelen wat goed voor me is,
dat er geen onderscheid meer is
tussen mij en het leven,
dat ik mezelf kan blijven
terwijl ik naar een ander kijk,
dat ik mijn impulsen weet en volg,
dat ik mijn grenzen voel,
beide voeten stevig op de grond,
dat ik alleen nog maar
ben wie ik ben,
mijn leven leef.

Stel je eens voor
dat alle twijfels aan mijzelf verdwenen zijn,

dat ik alleen nog maar
voel wat ik voel,
denk wat ik denk,
doe wat ik doe.

Stel je eens voor
dat mijn behoedzaamheid verdwenen is,
dat ik me in het leven gooi,
durf te surfen
op de top van de golf,
genietend
alle remmen loslaat,
volledig laat zien wie ik ben,
stralend,
zonder enige terughouding.

Stel je eens voor dat ik rust kan vinden in het doen,
dat de stemmen in mijn hoofd eerbiedig zwijgen,
dat ik uitrust terwijl ik bezig ben,
dat ik alle stress vergeet
dat ik alleen nog maar hier en nu
ben,

een prachtig gevoelig mens,
al helemaal goed,
vol vertrouwen in het leven.

Marian van den Beuken (uit: Hooggevoeligheid als uitdaging)

Om mijzelf

Alleen door mezelf te zijn
Met mijn eigen wensen
Alleen door mezelf te zijn
In mijn wanhopigste hoop
Alleen door mezelf te zijn
Met mijn toekomstdromen
Alleen door mezelf te zijn
In mijn diepste verdriet
Alleen door mezelf te zijn
Verlies ik mezelf niet
Alleen door mezelf te zijn
Ontneem ik mij de liefde niet

Talea Jansma